

Ons kenmerk DOC-00173923
Zaaknummer 2020-203438
Bijlage(n) 2

Maastricht 12 augustus 2021
Verzonden 16 augustus 2021

Ontwerpbesluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

Weigering

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Zaaknummer: 2020-203438

1 Besluit

Onderwerp

Gedeputeerde Staten van Limburg hebben op 20 mei 2020 van Arvalis B.V., namens XXX een aanvraag als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming ontvangen. De aanvraag voorziet in het exploiteren van een rundveehouderij gelegen aan de Klein Haasdal 13 te Schimmert. De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2020-203438.

Besluit

Gelet op de bepalingen van de Wet natuurbescherming alsmede onze overwegingen zoals vermeld onder hoofdstuk 3 van dit besluit, besluiten wij:

1. de namens XXX, Klein Haasdal 13 te Schimmert aangevraagde vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming te weigeren, vanwege het ontbreken van een vergunningplicht, voor het exploiteren op basis van intern salderen van een rundveehouderij, aan de Klein Haasdal 13 te Schimmert, gelegen in of nabij de Natura 2000-gebieden, zoals opgenomen in bijlage 1 bij deze beschikking.

Dit besluit (de positieve weigering) bevat een beoordeling op grond van de huidige plannen, het huidige recht (de huidige wet- en regelgeving en jurisprudentie) en het huidige beleid. Indien de plannen in vorm of omvang veranderen of het recht, het beleid of de berekeningsmethodiek wijzigen, kan dat tot gevolg hebben dat aan dit besluit (de positieve weigering) geen rechten meer kunnen worden ontleend.

Voorgaande betekent dat wanneer het recht of het beleid verandert of wanneer er een nieuwe berekeningsmethodiek (een nieuwe AERIUS versie) is vóórdat de bouw-voorbereidende werkzaamheden aanvangen u opnieuw zult moeten toetsen of er een vergunningplicht is op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming. Wanneer u de werkzaamheden op een andere wijze dan in de aanvraag en de aanvullende informatie door u is aangegeven uitvoert, dient u opnieuw te toetsen of er een vergunningplicht is. Ook als de in dit besluit opgenomen uitgangspunten (beperkingen) en/of (rand)voorwaarden niet worden nageleefd of veranderen kan sprake zijn van een vergunningplicht op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

C.B.H.P. Deben-Erens
clustermanager Vergunningen, Toezicht en Handhaving
Team Vergunningen

Afschriften

Dit besluit is verzonden aan de aanvrager van de vergunning. Een afschrift van dit besluit is verzonden aan:

- Arvalis B.V., Mauritsstraat 11, 6361 AV Nuth, ter kennisname;
- Burgemeester en Wethouders van de gemeente Beekdaelen, Postbus 22000, 6360 AA Nuth, ter kennisname;
- XXX, Postbus 246, 5000 AE Tilburg, ter kennisname;
- Van Hoof Advies UG, Postbus 41, 6590 AA Gennep, ter kennisname;
- Gedeputeerde staten van de Provincie Noord-Brabant, p.a. Omgevingsdienst Brabant-Noord, t.a.v. Groene Wetten Vergunningverlening, Postbus 88, 5430 AB te Cuijk, ter kennisname;
- Vlaamse Overheid, Vlaas Administratief Centrum, Koningin Astridlaan 50, Afdeling Agentschap voor Natuur en Bos, busnummer 5, 3500 Hasselt België, ter kennisname;
- Département de la Nature et Forêts (DNF) – Direction de Liège, Montagne SainteWalburge 2 – bât. 2, 4000 Liège België, ter kennisname;
- Bezirksregierung Düsseldorf, Dezernat 53, Postfach 30 08 65, 40408 Düsseldorf Deutschland, ter kennisname.

Inspraak en rechtsbescherming

Het voorliggende ontwerp van het besluit op de aanvraag zal gedurende zes weken voor eenieder ter inzage liggen in het gouvernement te Maastricht. Gedurende deze termijn kan eenieder bij ons college schriftelijk, mondeling en per e-mail zienswijzen over dit ontwerp naar voren brengen. Vervolgens zullen wij, na afweging van de naar voren gebrachte zienswijzen, een definitief besluit op de aanvraag nemen. Tegen dat besluit staat vervolgens beroep open bij de rechtbank en hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

2. Procedurele aspecten en beoordelingskader

2.1. Vergunningaanvraag en ontvankelijkheid

Op 20 mei 2020 hebben wij van Arvalis B.V., namens XXX te Schimmert, een aanvraag voor een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid van de Wet natuurbescherming (hierna: Wnb) ontvangen. Er wordt vergunning gevraagd voor een rundveehouderij. Een uitgebreide projectomschrijving is opgenomen in de aanvraag. Op 27 mei 2021 zijn aanvullende gegevens ontvangen.

De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2020-203438.

- Voor de beoordeling van de aanvraag hebben wij de aangeleverde AERIUS-berekening van de beoogde situatie berekend met de meest actuele AERIUS Calculator versie; de hieruit voortkomende AERIUS-berekening van de beoogde situatie is bij de beoordeling betrokken.

Wij zijn van oordeel dat de aanvraag in combinatie met bovenstaande gegevens en bescheiden voldoende informatie bevat voor een goede beoordeling van die aspecten waarvoor een vergunning ingevolge de Wnb is vereist.

2.2. Herzien ontwerpbesluit

In deze procedure heeft al eerder een ontwerpbesluit ter inzage gelegen. De kennisgeving over het eerste ontwerpbesluit en bijbehorende stukken zijn gepubliceerd op de website

<https://zoek.officielebekendmakingen.nl> (onder 'officiële bekendmakingen') op 8 december 2020.

Vervolgens heeft het ontwerpbesluit gedurende zes weken, van 11 december 2020 tot en met 21 januari 2021, ter inzage gelegen bij de Provincie Limburg, Limburglaan 10 te Maastricht, en is eenieder in de gelegenheid gesteld zienswijzen naar voren te brengen. Naar aanleiding van het eerste ontwerpbesluit op de aanvraag zijn, binnen de door de wet gestelde termijn, zienswijzen ingebracht door:

1. Van Hoof Advies UG namens
 - Coöperatie Mobilisation for the Environment U.A. te Nijmegen;
 - Vereniging Leefmilieu te Nijmegen.
2. XXX Advocaten namens
 - de heer XXX te Schimmert;
 - mevrouw XXX;
 - de heer XXX te Schimmert.

Op 20 januari 2021 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) een aantal uitspraken gedaan die gevolgen hebben voor de uitvoering van de Wnb. De Afdeling verwijst in de uitspraak 201907146/1/R2 naar de per 1 januari 2020 door de Spoedwet aanpak stikstof gewijzigde vergunningplicht. In de uitspraak heeft de Afdeling onder andere vastgesteld dat voor intern salderen, waarbij geen sprake is van een toename van stikstofdepositie ten opzichte van de referentiesituatie, niet langer een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is vereist. Als gevolg hiervan kunnen er geen vergunningen in het kader van de Wnb verleend worden voor projecten die gebaseerd zijn op intern salderen en waarbij geen effecten, anders dan stikstofdepositie, aan de orde zijn. Dit is bij de huidige aanvraag aan de orde.

Hierdoor nemen wij een herzien ontwerpbesluit waarbij de op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming vereiste vergunning wordt geweigerd, vanwege het ontbreken van vergunningplicht op basis van intern salderen.

2.3. Procedure

Op 6 december 2017 hebben wij besloten de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing te verklaren op de voorbereiding van besluiten op aanvragen om een (wijziging van een) vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb (www.limburg.nl).

2.4. Bevoegd gezag

Voor zover de aangevraagde handelingen plaatsvinden in de provincie Limburg zijn wij op grond van artikel 1.3 van de Wnb bevoegd om op de aanvraag te beslissen. Bij ons besluit betrekken wij tevens de gevolgen voor Natura 2000-gebieden buiten onze provinciegrens en buiten Nederland.

2.5. Overige regelgeving

Bij de beoordeling van onderhavige aanvraag zijn andere aspecten dan gerelateerd aan de Wnb en de daarbij behorende regelgeving niet betrokken. De Wnb en bijbehorende regelgeving zoals de Omgevingsverordening Limburg 2014 (hoofdstuk 3) zijn gericht op de bescherming van natuur. Een toestemming op basis van andere wet- en regelgeving kan evenzeer aan de orde zijn.

2.6. Beoordelingskader

2.6.1. Wettelijk kader - Wet natuurbescherming

Een verzoek om een vergunning wordt beoordeeld op basis van hoofdstuk 2, paragraaf 2.3 van de Wnb. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van een project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van een Natura 2000-gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied.

Uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State¹ (hierna: Afdeling) blijkt dat een wijziging of uitbreiding van een initiatief dat stikstofdepositie tot gevolg heeft op voor stikstof gevoelige habitats en soorten binnen een Natura 2000-gebied, vergunningplichtig is op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Behoudens ongewijzigde voorzetting op basis van een verleende omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel i, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht of verleende Wnb-vergunning, is bij het oprichten, uitbreiden of wijzigen van het project of andere handelingen van voornoemde situaties een Wnb-vergunning noodzakelijk. Uit jurisprudentie van de Afdeling² blijkt tevens dat bij de beoordeling van de aanvraag moet

¹ O.a. uitspraak van 31 maart 2010, zaaknummer 200903784/1/R2 en uitspraak van 7 september 2011, zaaknummer 201003301/1/R2.

² O.a. uitspraak van 13 november 2013, 201211640/1/R2.

worden uitgegaan van de vergunde situatie met de laagste emissie in de periode vanaf de referentiedatum³.

Op 20 januari 2021 heeft de Afdeling onder andere vastgesteld dat voor intern salderen, waarbij geen sprake is van een toename van stikstofdepositie ten opzichte van de referentiesituatie, niet langer een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is vereist.⁴ Als gevolg hiervan kunnen er geen vergunningen in het kader van de Wnb verleend worden voor projecten die gebaseerd zijn op intern salderen en waarbij geen overige effecten, anders dan stikstofdepositie, aan de orde zijn.

2.6.2. Beleidsregels intern en extern salderen in Limburg december 2019

Gedeputeerde Staten Limburg hebben de 'Beleidsregel intern en extern salderen in Limburg december 2019' (hierna: Beleidsregel) vastgesteld. In deze Beleidsregel worden onder andere voorwaarden gesteld aan extern salderen. Aangezien de Afdeling op 20 januari 2021 heeft uitgesproken dat intern salderen sinds 1 januari 2020 niet langer vergunningplichtig is op basis van artikel 2.7 van de Wnb hebben wij in Provinciaal Blad Limburg 2021, nummer 1558 kennis gegeven van het besluit van Gedeputeerde Staten dat bij de afhandeling van aanvragen die zijn en worden ingediend op basis van artikel 2.7 van de Wnb, de bepalingen uit de Beleidsregel over intern salderen buiten toepassing worden gelaten.

2.6.3. Buitenlands toetsingskader

Wanneer een vergunningaanvraag voor een project voorziet in stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 16 april 2014 inzake RWE Eemshaven (201304768/1/R2), dat ter beantwoording van de vraag of de aangevraagde situatie significante effecten op deze gebieden kan hebben, toepassing kan worden gegeven aan het daarvoor relevante buitenlands toetsingskader.

³ Hierbij gelden later verleende vergunningen krachtens de Wabo, de Wet milieubeheer of Hinderwet of ingediende meldingen op basis van het Besluit melkrunderveehouderij milieubeheer, het Besluit landbouw milieubeheer of het Activiteitenbesluit, voor zover hierin een lagere ammoniakemissie is vergund of gemeld, als uitgangssituatie.

⁴ Uitspraak van de Afdeling van 20 januari 2021, zaaknummer 201907146/1/R2 samen met 201907142/1/R2 en 201907144/1/R2.

3. Overwegingen

3.1. Aangevraagde situatie

De aanvraag heeft betrekking op het exploiteren van een rundveehouderij te Schimmert. Er wordt vergunning gevraagd voor de situatie als weergegeven in tabel 1. Er zijn alleen mogelijke negatieve effecten te verwachten van stikstofdepositie als gevolg van de uitstoot van stikstof. In voedselarme ecosystemen, zoals aanwezig in de nabij gelegen natuurgebieden, leidt een overmaat aan stikstofdepositie tot een ongewenste toename aan voedingsstoffen en verzuring. Overige effecten worden, gelet op de gegevens in de aanvraag, de aard van de voorgenoemde activiteit en de afstand tot de relevante beschermde gebieden, op voorhand uitgesloten.

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Aantal dieren	Emissie (kg NH3 / dier / jaar)	Totaal (kg NH3 / jaar)
1	Melkkoeien	A 1.100	38	13,00	494,00
1	Jongvee	A 3.100	12	4,40	52,80
2	Vleesstieren	A 6.100	28	5,30	148,40
				Totaal	695,20

Tabel 1 aangevraagde situatie Klein Haasdal 13 te Schimmert *Error! Bookmark not defined.*

3.2. Referentiesituatie

3.2.1. Habitatrichtlijngebieden

De Habitatrichtlijngebieden als genoemd in de AERIUS bijlage, zijn op 7 december 2004 als speciale beschermingszone onder de Habitatrichtlijn aangewezen en tevens op de lijst van gebieden van communautair belang geplaatst. Dat laatste impliceert dat 7 december 2004 als referentiedatum met betrekking tot de voorziene stikstofdepositie op de betreffende Habitatrichtlijngebieden geldt.

3.2.1.1 Uitgangssituatie Habitatrichtlijngebieden

Op 7 december 2004 vigeerde voor de inrichting van de aanvrager de op 4 maart 1993 gedane melding op grond van de Wet Milieubeheer. Sinds 7 december 2004 is voor de inrichting van de aanvrager bij of krachtens de Wet milieubeheer en/of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht geen vervangende vergunning(en) verleend en/of (een) melding(en) gedaan in verband met een activiteit die minder ammoniakemissie tot gevolg heeft. De situatie met de laagst toegestane ammoniakemissie vloeit voort uit de op 4 maart 1993 gedane melding op grond van het de wet Milieubeheer. Deze situatie, als weergegeven in tabel 2, geldt als referentiesituatie.

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Aantal dieren	Emissie (kg NH3 / dier / jaar)	Totaal (kg NH3 / jaar)
1	Melkkoeien	A 1.100	38	13,00	494,00
1	Jongvee	A 3.100	12	4,40	52,80
2	Vleesstieren	A 6.100	28	5,30	148,40
				Totaal	695,20

Tabel 2 situatie met de laagst toegestane ammoniak geldend op 7 december 2004

3.2.2. Vogelrichtlijngebieden

De Vogelrichtlijngebieden als genoemd in de AERIUS bijlage, zijn op de in tabel 4 genoemde datum aangewezen als speciale beschermingszone onder de Vogelrichtlijn. Mede gezien de uitspraak van de Afdeling van 7 september 2011 (zaaknummer 201003301/1/R2), gelden deze data als referentiedata met betrekking tot stikstofdeposities.

Beschermd natuurgebied	Referentiedatum
Meinweg	10 juni 1994
Weerter- en Budelbergen en Ringselven	24 maart 2000
Deurnsche Peel	10 juni 1994
Groote Peel	10 juni 1994
Maasduinen	24 maart 2000
Mariapeel	10 juni 1994

Tabel 3 referentiedata Vogelrichtlijngebieden

3.2.2.1 Uitgangssituatie Vogelrichtlijngebieden

De situatie op 10 juni 1994 respectievelijk 24 maart 2000 was volgens de op die data voor de inrichting van de aanvrager gedane melding op grond van de Wet milieubeheer van 4 maart 1993. Sinds 10 juni 1994 respectievelijk 24 maart 2000 is voor deze inrichting bij of krachtens de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht geen vervangende vergunning verleend of melding gedaan in verband met een activiteit die minder ammoniakemissie tot gevolg heeft. Bijgevolg geldt voor wat betreft de Vogelrichtlijngebieden dezelfde referentiesituatie als voor wat betreft de Habitatrictlijngebieden, zoals weergegeven in tabel 2 bovenstaand.

3.3. Beoordeling stikstofeffecten Natura 2000-gebieden

In relatie tot de betrokken Nederlandse Natura 2000-gebieden dient te worden vastgesteld dat de aanvraag betrekking heeft op het exploiteren van een bestaande activiteit, waarvoor niet eerder de vereiste toestemming als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dan wel een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid van de Wabo jo. artikel 2.2aa, onder a, van het Bor is verleend.

Vanwege de aanvrager is een met behulp van AERIUS Calculator gemaakte berekening overgelegd (zie bijlage 1), welke inzicht verschaft in de stikstofdepositie die door de aangevraagde bestaande activiteit na wijziging wordt veroorzaakt op de voor stikstof gevoelige habitattypen in één of meer Natura 2000-gebieden. Uit deze berekening blijkt dat de aangevraagde activiteit zelf niet leidt tot een toename van de stikstofdepositie ten opzichte van de referentiesituatie.

De aanvraag voorziet voor de Duitse Natura 2000-gebieden als opgenomen in de AERIUS bijlage niet in een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer. Op basis van de Duitse toetsingsmethode voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden, kan er derhalve vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten op deze gebieden in zoverre zijn uitgesloten.

Daarnaast voorziet de aanvraag ten opzichte van de Belgische Natura 2000-gebieden als opgenomen AERIUS bijlage niet in een toename van 21,42 mol/ha/jaar of meer (zie bijlage 2). Op basis van de Vlaamse toetsingsmethode voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden, kan er bijgevolg vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten op de Belgische Natura 2000-gebieden in zoverre zijn uitgesloten.

Uit de aanvraag blijkt voorts dat er als gevolg van de voorgenomen activiteit geen andere - niet aan stikstofdepositie gerelateerde - negatieve effecten (zoals geluid, trillingen, licht, grondwaterstands- en/of grondwaterkwaliteit veranderingen etc.) te verwachten zijn die de natuurlijke kenmerken van voornoemde beschermde gebieden kunnen aantasten.

3.4. Conclusie

Op 20 januari 2021 heeft de Afdeling een aantal uitspraken gedaan die gevolgen hebben voor de uitvoering van de Wnb. De Afdeling verwijst in de uitspraak 201907146/1/R2 naar de per 1 januari 2020 gewijzigde vergunningplicht. Uit de uitspraak blijkt onder andere dat voor intern salderen, waarbij geen sprake is van een toename van stikstofdepositie ten opzichte van de referentiesituatie, niet langer een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is vereist. Als gevolg hiervan kunnen er geen vergunningen in het kader van de Wnb verleend worden voor projecten die gebaseerd zijn op intern salderen. Dit is bij de huidige aanvraag aan de orde.

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat de aangevraagde activiteit geen (significant) negatieve effecten zal veroorzaken op de betrokken Natura 2000-gebieden. Gelet hierop is voor de aangevraagde activiteit geen sprake van een vergunningplicht op basis van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb en dient bijgevolg de aangevraagde vergunning te worden geweigerd.

Bijlage 1 Aerijs-berekening beoogde situatie (tevens referentie)

Bijlage 2 Aeries-berekening buitenland